

Bibliografický záznam

ŠÍP, Michal. *Vztah občanské participace a hédonistického životního způsobu u mladistvých*. Praha: Karlova univerzita, Fakulta sociálních věd, Institut sociologických studií, 2015. 133 stran, Vedoucí diplomové práce Doc. PhDr. Pavol Frič, Ph.D.

Anotace

Diplomová práce „*Vztah občanské participace a hédonistického životního způsobu u mladistvých*“ zkoumá, do jaké míry je oprávněné hledat příčinu nízké hodnoty občanské participace mladistvých v hédonistickém životním způsobu. Participativní chování poskytuje mladistvým prostor pro psychosociální rozvoj, podporuje jejich demokratický kapitál a též artikulační možnosti vnášet vlastní agendu do veřejného prostoru. Dá se předpokládat, že vzhledem k demografickému vývoji české společnosti bude potřeba participace mladistvých stále více žádaná. Pro implementaci účinných veřejně politických nástrojů k řešení této situace je důležitá znalost participativního chování mladistvých i jejich motivace, hodnotové orientace a sociálních potřeb. V teoretické části práce jsou proto představeny jednotlivé perspektivy zkoumání občanské participace a hédonistického chování. Práce pracuje se dvěma hypotézami. První hypotéza předpokládá, že hédonistický životní způsob produkuje takové vzorce chování a hodnotovou orientaci, které jsou v principiálním rozporu s hodnotami participačního chování. Druhá hypotéza vysvětluje hédonistickou hodnotovou orientaci jako formu individualismu, která se ve společnosti projevuje např. neformálními typy participace a též jinými než obvykle předpokládanými motivy, proč se jedinci sdružují, a jak strukturují své zájmové činnosti. Hlavními motivy těchto jedinců jsou podle druhé hypotézy sebeuspokojení, seberealizace a navazování vztahů s ostatními lidmi. Kvantitativní výzkum obě hypotézy zkoumal a hodnotil. Zjištění ukázala, že hédonismus není překážkou veřejné angažovanosti. Mladiství spíše nevnímají veřejné instituce jako potřebné, či v nich nenacházejí možnosti uspokojovat své potřeby potěšení, stimulace a seberozvoje. Výzkum též objevil další možnosti vysvětlení nízké úrovně participace, zejména v kontextu postmoderních fenoménů. Závěr práce nabízí možné varianty jak na zjištění výzkumu reagovat nastavením veřejně politických nástrojů, přičemž opatření jsou rozdělena dle sektorů působnosti a míry obecnosti. Premisou doporučení je snaha přizpůsobit instituce potřebám mladistvých, nikoliv přizpůsobit mladistvé institucím.

Annotation

The thesis "*The relationship between civic participation and hedonistic lifestyle of adolescents*" examines the impact of hedonistic lifestyle of youngsters on their civic participation. Participatory behaviour of adolescents facilitates their psycho-social development, the development of their democratic capital as well as the articulation of the youth agenda in the public space. For an effective implementation of public policy instruments to solve the problem of low levels of youth civic engagement, it is crucial to learn the specifics of the participatory behaviour of juveniles, their value orientations as well as their social needs. The theoretical part of the thesis therefore focuses on the different perspectives that scrutinise the link between civic participation and hedonistic behaviour. The thesis goes on with identifying two main hypotheses. The first one suggests, that the hedonistic lifestyle produces such patterns of behaviour and value orientations, e.g. individualism and passivity, that are contrary to the values of participatory behaviour. The second hypothesis explains the hedonistic value orientation as a form of individualism, which demonstrates itself in specific types of participation and in specific motives to engage in leisure activities. The main motives of the observed youngsters seem to be self-satisfaction, self-fulfillment and interest in establishing relationships with others.

The quantitative research conducted as a part of the thesis examined and evaluated both the hypotheses. Furthermore, it discovered alternative explanations of the low level of youth civic participation. The conclusion of the thesis offers possible policy measures to tackle the problem. The findings have shown that hedonism is not necessarily an obstacle to public engagement of youngsters. Juveniles do not see public institutions as necessary and they generally do not recognise them as a space which could meet their hedonism driven needs of pleasure, stimulation and self-development. The research also discovered other possible explanations of the low level of youth participation, especially in the context of the postmodern phenomena. The main premise of the concluding recommendations is the need to adapt the structures of civic participation to the needs and motivations of the juveniles, rather than trying to adapt the juveniles to the existing structures.